

maal paa Bane, men det har man heller ikke villet gaa ind paa. Jeg tror navnlig, at der er Ansættelser, til hvilke man burde have givet dem en saadan Udgang, nemlig til Poster i Jernbanedæjens Tjeneste, fordi de dertil medbringe særlige Forudsætninger, men man har ikke villet det. Resultatet er, at man ved Afstedigelserne paa Grund af Alder har rokket ved Hærens Kampdygtighed og samtidig skabt en overordenlig stor Pensionsbyrde. I Anmærkningerne, der ledsage Finantslovsforlaget, oplyses det, at fra 1ste September 1881 til 31te August 1882 er Pensionsbyrden vokset med 38,000 Kr. til Officerer, der ere afstedigede paa Grund af Alder. Og tager man Tiden fra 1ste Januar iaar til 1ste Januar næste Aar, vil Pensionsbyrden blot for dette Aar vokse med Noget som 70,000 Kr. Det er ikke Smaasummer; men naar man fra de Herrer af Flertallet ofte hører Klager over de meget betydelige Udgifter, der bevilges til Hæren, og de i disse altid medregne Pensionsbyrden, saa maa de Herrer ikke glemme, det er dem selv, der har villet det. Jeg nævnte før den Afgang, der finder Sted i April ved Officersskolen, og jeg skal tillade mig i den Anledning at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Som bekendt, aabnede Tillægsloven en lettere Afgang for unge Mænd til at blive faste Officerer, idet den bestemte, at unge Mænd, der havde de nødvendige almindelige Forudsætninger, kunde træde ind i Officersskolens næstældste Klasse, naar de havde gennemgaaet Rekrutskolen. Men Spørgsmaalet bliver nu, hvorledes der bliver at forholde ved Afgangen, da Klassen er kommen til at bestaa dels af Sekondlieutenanter, dels af Menige. For Sekondlieutenanterne bestemmer Loven af 6te Juli 1867, at, naar de have bestaaet Afgangsprøven i næstældste Klasse, udnævnes de til Premierlieutenanter og deri har Tillægsloven Intet forandret. For de Menige bestemmer Tillægslovens § 15, 2det Stykke, at, efter at de have bestaaet Afgangsprøven, udnævnes de til Sekondlieutenanter, hvorefter de skulle gjøre 6 Maanedes tilfredsstillende praktisk Tjeneste, og derefter kunne de udnævnes til Premierlieutenanter. Det vil, hvis denne Opfattelse af Loven er rigtig, altsaa sige, at efter Afgangsprøven vil man komme til at rangere Eleverne i to Afde-

linger, Sekondlieutenanterne for sig og de Menige for sig, hver af disse Afdelinger indbyrdes rangeret efter Afgangsprøven. Men Veiledningen, som efter min Mening paa mange Punkter er mere vildledende end veiledende, har gjort en Fortolkning gjældende i modsat Retning, idet den opfatter Loven saaledes, at samtlige Elever, uanset om de ere Sekondlieutenanter eller Menige, efter bestaaet Afgangsprøve skulle forrette 6 Maanedes praktisk Tjeneste, og først derefter skal Udnævnelserne til Premierlieutenanter finde Sted, eller med andre Ord, at Afgangsprøven skal være det Bestemmende for alle Elevernes indbyrdes Rangering. Det er for at faae Klarhed i dette Spørgsmaal, der har overordentlig stor Betydning for Mange, at jeg henvender mig til den høitærede Minister.

Jeg skal endnu berøre et Spørgsmaal, der angaar Fodfolket. Udskrivningsvæsenet fungerede, som bekendt, i lange Tider paa en saadan Maade, at vi bestandig fik et mindre Antal Soldater, og forrige Aar vare vi komne saa langt ned, at hver af de 10 Rekrutbatailloner kun fik 379 Mand. Som bekendt, er Fodfolket Maaleren for Tilgangen af Rekruter; thi de andre Vaabenarter have jo en bestemt aarlig Tilgang. Der er efter den Tid forestrebet forandrede Regler med Hensyn til Udskrivningen og der er gjort Skridt, hvorved der er naaet større Ensartethed med Hensyn til Behandlingen. Frugten er ikke udebleven, og iaar er man kommen saa vidt, at Rekrutbataillonerne hver ville faae en Tilgang af, jeg tror, 620 Mand — der foreligger ikke noget Officielt derom endnu — altsaa Hæren ialt c. 2500 Rekruter mere end tidligere. Det er jo overordentlig glædeligt, og paa samme Tid vidner det om, at, naar man i 1879—80 holdt saa stærkt paa et Antal af 30 Batailloner, var blandt Andet en af Grundene den, at man uden et saadant Antal ikke vilde være istand til at uddanne og indrangere det Mandstab, man fik ind. (Afbrudelse af D. e. g.) Det vilde ikke have hjulpet det Ringeste, thi havde det ærede Medlem faaet gennemført sit Forslag om et mindre Antal Batailloner, vilde dette have medført Ulemper, som jeg ikke kan tro, at det ærede Medlem vilde være gaaet med til. Det vilde nemlig have bevirket, at, naar man ikke forandrede Bærne-